

Ран Босилек

Кума Лиса кръстница

Направили си Кумчо Вълчо и Кума Лиса къщичка. Заживели си заедно. Донесли си гърненце мед. – Да го изядем, Лиске! – рекъл Вълчо.

– Не бива, Вълчо! – отговорила Лиска. – Ще го скрием за гости.

– Да го скрием, сестричке. Речено-сторено. Скрили меда в хралупата до къщичката.

Минало ден. Минали два. Прияло се на Кума Лиса медец. Както се дели с Вълча в къщичката, скочила Лиска и рекла:

– Хлопат, кумчо. Ще видя кой иде.

– Виж, Лиске.

Кума Лиса отворила вратата. Постояла вън. Върнала се.

– Кой е, Лиске? – попитал Вълчо.

– Мене търсят, куме.

– Кой те търси?

– Хралупан.

– Защо си му?

– Моли ме да му кръстя детенце. Чудя се да ида ли, да не ида ли.

– Иди, Лиске, иди. Аз ще вардя къщичката. Кума Лиса излязла вън.

Отишла при хралупата. Хапнала медец. Поразходила се. Върнала се.

– Как кръстихте детенцето? – попитал Вълчо.

– Наченалчо! – отговорила Кума Лиса и се облизала сладичко.

Минало ден. Минало други. На Кума Лиса пак се дояло медец.

– Куме – рекла, – чукат на вратата.

– Иди, кумице, виж кой е.

Отворила Лиска вратата. Постояла вън. Върнала се.

– Кой е, Лиске? – попитал Вълчо.

– Хралупан. Мене търси.

– Защо си му?

– Брат му имал детенце. Кани ме да го кръстя. Да ида ли?

– Иди, защо да не идеш? Аз ще пазя къщичката.

Пак отишла Лиска при хралупата. Презполовила медаца. Поразходила се. Върнала се. Запитал я Кумчо Вълчо:

– Как кръстихте детенцето?

– Презполованчо.

– Хубаво име! – рекъл Вълчо.

– Сладко именце! – облизала се Лиска.

На другия ден пак й се дояло мед.

Тя бутнала Вълча и рекла:

– Чукаат, куме!

– Иди виж кой е – казал Вълчо. Излязла пак Кума Лиса. Постояла

вън. Върнала се.

– Кой е, Лиске? – попитал Вълчо.

– Пак Хралупан. Мене търси.

– Защо си му?

– Сестра му родила близначета. Моли ме да ги кръстя. И сега ще ида, че вече кола с кокошки да ми докарат, не си оставям къщичката.

Отишла Лиска до хралупата. Изблизала до капка меда. Търкулнала гърнето. Поразходила се. Върнала се. Посрещнал я Вълчо. Попитал я:

– Как кръстихте малките близначета?

– Облизанчо и Търкуланчо.

– Хубави имена! – рекъл Вълчо.

– Сладки именца! – облизала се Лисанка и легнала да подремне.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3298>]